

הצהרת הנציב העליון לענייני פליטים פיליפו גרנדי,

לרגל יום הפליט הבינלאומי, 20 ביוני 2023

ביום הפליט הבינלאומי, אנו שמים זרקור על מיליוני אנשים אמיצים ומלאי תקווה, שנאלצו לברוח ממלחמה, אלימות ורדיפה. השנה אני מציין את היום המיוחד הזה בקניה, ופוגש פליטים מלאי כוח ובעלי שאיפות יוצאות דופן, חרף הימלטותם מקונפליקט, בצורת, וזוועות אחרות.

היום במחנה הפליטים קקומה (Kakuma), פגשתי את עבדולעזיז לוגאזו, המרכז את תאגיד החקלאים השיתופי אשר מגדל מזון עמיד בפני בצורת כגון תרד, במיה וקרוב. עבדולעזיז גדל בחווה של משפחתו בסומליה, וכשנאלץ לברוח בשנת 1990, הוא לא העלה בדעתו שיוכל לשוב ולעסוק בחקלאות. כעת, הוא יכול לעבוד לצידם של פליטים אחרים וחקלאים קנייתים ולעבד קרקע שסיפקה הממשלה, ולהרוויח מספיק כדי לשלם עבור ספרי הלימוד ותלבושת בית הספר של ילדיו.

עבדולעזיז נלהב לעזור לפליטים אחרים, כמו גם לעבוד עם הקהילה הקנייתית המארחת. הודות למדיניות ההכלה של קניה בקקומה, ניתנה לו הזדמנות לתרום ולהצליח.

קניה ואזרחיה הפגינו נדיבות בפתירת דלתם לפליטים מזה למעלה מ-30 שנה. בביקורי הרבים במדינה, חזיתי בהשפעה של הצעדים המעשיים והחיוביים הרבים לשיפור חיי הפליטים והקהילות המארחות.

ביקור זה משמש הזדמנות להאיר לשאר העולם שאנחנו מסוגלים - וחייבים - לעשות יותר כדי להציע תקווה, הזדמנויות ופתרונות כאלו לפליטים, לא משנה היכן הם נמצאים ובאילו נסיבות. קניה מוכיחה לנו שזה אפשרי.

הכלה של פליטים בקהילות בהן מצאו חוף מבטחים היא הדרך היעילה ביותר לעזור להם להתחיל מחדש את חייהם ולתרום למדינות המארחות אותם.

בפועל, המשמעות היא שפליטים יכולים להגיש בקשות לעבודות, להירשם לבתי ספר ולקבל גישה לשירותים כגון דיור ושירותי בריאות. משמעות נוספת היא טיפוח תחושת שייכות וקבלת פנים שמעניקה תקווה, לפליטים שנעקרו מבתיהם.

הממשלה כאן נחושה להפעיל מדיניות חדשנית ומכילה שתאפשר לרבים מתוך חצי מיליון הפליטים ומבקשי המקלט לעבוד ולחיות צד בצד עם מארחיהם הקנייתים. צעד זה יעודד עצמאות, יתרום לפיתוח הכלכלה ויפחית את התלות בעזרה הומניטרית.

בנציבות האו"ם לפליטים, UNHCR, אנחנו יודעים כי הכלה הינה הדרך הטובה ביותר לתמוך בפליטים הנמצאים בגלות, הרחק ממולדתם, ולעזור להם לרכוש כלים שיוכלו לסייע בידיהם לבנות מחדש את מדינותיהם כאשר התנאים יאפשרו את חזרתם, או יסייעו להם לשגשג אם יגיעו במסגרת "יישוב מחדש" למדינה אחרת.

אך המדינות המארחות לא יכולות לעשות זאת לבדן. הקהילה הבינלאומית כולה חייבת להתגייס למטרה זו ולספק את המשאבים הכלכליים שיאפשרו מדיניות מתקדמת כזו. ראינו התקדמות עצומה בתחום זה בשנים האחרונות, עם נדיבות יוצאת דופן של תורמים, גישות חדשניות למימון והשקעות עצומות מצד הבנק העולמי, בנקים של פיתוח אזורי ומוסדות פיננסיים בינלאומיים אחרים. אך ברור שיש עוד הרבה מה לעשות.

הגיע הזמן שכולנו נתחייב להכיל פליטים בקהילות שלנו בכל הרמות - בבתי הספר, במקומות העבודה, במערכות הבריאות ומעבר לכך, כפי שהממשלה הקניית עושה, כדי שהפליטים יוכלו למצוא שוויון ותקווה הרחק מבתם.

עלינו גם להכיר באתגרים של המדינות המארחות, בעולם מרובה מלחמות, שקיים בו מחסור בהסכמי שלום. אנו רואים לעיתים תכופות שהקהילות החיות בסמוך לגבול, הן אלו הממשיכות לקבל ולארח את בני האדם הנמלטים מאלימות. המדינות השכנות לסודאן הן דוגמה נוספת לסולידריות הזו. מדינות מארחות

רבות חולקות את הרצון לקבל ולהכיל פליטים, כמו שכנותיה של סודאן, אך הן נזקקות להשקעה כלכלית ולתמיכה רבה יותר על מנת לעשות זאת.

לצערנו, בעולמנו הנוכחי רוויי הקונפליקטים, פתרונות ארוכי טווח לבני אדם שנעקרו בכפייה מבתיהם נותרו נדירים, בעודם מותירים חלק גדול מאוכלוסיית הפליטים המונה 35 מיליון בני אדם, תלויים וללא מענה.

לכן, ביום הפליט הבינלאומי, אני קורא למנהיגי העולם לקחת אחריות, לקדם ולתווך פתרונות של שלום, כדי להפסיק את האלימות, וכדי שהפליטים יוכלו לחזור הביתה בביטחה ומרצונם החופשי.

אני קורא לממשלות להרחיב את האפשרויות המוצעות לפליטים ליישוב מחדש, להן הפליטים זקוקים באופן נואש.

אני קורא למדינות לאמץ מדיניות שתעזור לחגוג את הפוטנציאל העצום של הפליטים ויכולתם לתרום לחיי החברה, הכלכלה והפוליטיקה של המדינות המארחות אותם.

אנו מכירים טוב מדי את מחירה של היעדר הפעולה: עולם בו מספרי העקורים בכפייה הוא הגבוה בהיסטוריה.

אנחנו לא יכולים להרשות לזה להימשך.
